

SLOVENSKI NAROD.

Iskaja vsak dan sveser, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 18 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za ostanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Upupa Epops.

V.

Tudi Tržaška „Elinost“ se je oglasila in z rahlo pa vender odločno besedo obsodila počenjanje „Slovenca“ in njegovih pajdašev glede javnih napisov, obsodila njih očitno pogajanje za nemškutarstvo in podpiranje nemške nadutosti.

V članku „Razporno jabolko“ piše:

„Potem, ko je praška policija utaknila svoj „pincet“ v truplo tega „vprašanja“ in je tudi dež. predsednik kranjski uložil svoj „veto“, ali kakor bi rekli po domače: „eno rekel“ — zagrmelo je tudi mej konservativnimi krogi na Kranjskem, in jo: uboga genija miru in pravice pokrivata si solzni obličji, kakor si vaše matere pokrivajo s predpasniki svoje obraze, kadar se ruvajo njih prepirljivi sinovi. In kaj je summa summarum vseh teh ugovorov in protestov? — Slovanstva nikari! To je tisti nesrečni pentagram, ki jim brani čez prag. In da se ga iznebe, bobnajo raznim podganam, da bi prišle in izglodale to grozno strašilo. Slovanstva nikari! Le slovanstvu ne dati veljave, potem je vse dobro. Dotični konservativni krogi naglašajo sicer kolikor le mogoče prepričevalno, da so se vsikdar potegovali za pravico Slovencev, kjer so poslednji v manjšini, ter da so se vsikdar tožili o krivicah, ki se godé slovenskim manjšinam. To je vse res, ali velik razloček je mej samimi besedami in — dejanji. Kako dolgo tarnamo že o krivicah, ki se nam godé povsodi, kamor obrnemo oči po domovini okrog, ker se v našo domovino naseljeni germanski in italijanski tujci nečejo odreči svojim poželjivim namenom: izpodrinuti nas do poslednjega iz našega domovja? Ali vedno ostaje pri — govorjenji. Ko se pa končno hočemo postaviti na stališče svoje pravice, ko hočemo končno vender pokazati, da je tu zemlja slovenska, da smo mi tu prvi in jedini pravni gospodarji, tedaj so se našli ljudje mej nami samimi — hudo dé človeku pri tem — ki pobijajo naše zahteve in pravna dejanja, prigovarjajoč nas h krotkosti napram — krivicam. Ni treba posebno povdarjati, kam tu pes tace moli, saj so nam znani politični nazori poznanih naših „razsodnih“ politikov in njih v resnici nerazsodnih trabantov: na zunan se nam kažejo narodnjake v dobrih nasvetih do svojih rojakov, v svojem srci so pa pravi mlačneži, ki ne bi trenili niti z jednim samim očesom, ako se ponemčimo takoj jutri naslednjega slovenskega bosopetnika. „Das ist des Pudels Kern,“ gospóda, in nič drugega! Svobodno jim, naj mislijo in žele, kar hočejo, da bi le nas pustili pri miru. Mi smo si natančno načrtali pot, po kateri nam je hoditi brez ozira na ukrepe naših „visokih“ kuratorjev, kajti mi se zavedamo, da smo Slovenci, in da je ta zemlja naša, slovenska zemlja; in se zavedamo, da nismo sami v Avstriji, ampak da so z nami milijoni sokrvinih bratov. V tej zavesti nam je delovati ne glede na to, ali je to po godu — tujcem ali ne. Pozicijo za pozicijo svoje lasti nam je zopet privojevati — in v svesti smo si, da si to svojo last zopet priborimo popolnoma. Ali kdor ne misli z nami jednako, kdor nas odganja od boja in nas prigovarja k pohlevnosti in jednostranski pravičnosti do zatirajočih nas tujcev: ta drži s tujcem in nas zvičajno tira v njega zanjke. Zapomnite si to! Ne zahtevajte od nas, da bi mi dajali tujcu vzgled, kako mu je biti pravičnim, s tem, da v Ljubljani napravimo dvojezične napise po vaši in njegovi volji! Na njem, kot (po krivicam) močnejšem je bilo najprej pokazati se pra-

vičnega do slaberega ter dokazati, da so Nemci zares kulturni narod! Ali pa je on storil to po mestih, kjer že dolgo in dolgo bivajo slovenske manjšine?! Mi toraj naj sipljemo žerjavico nasprotniku na glavo?! Kaj dosežemo s tem, ako jo sipljemo? Le to, da bode peklo nas, a ne njega. On bi se slej ko prej bore malo brigal za to, da napravi po drugod nam dopadljive napise, marveč triumfoval bode in se še nadalje čutil gospodarja naši zemlji. Tak je naš nasprotnik, ki si je napravil natančen načrt za potujčevanje, kamorkoli mu je mogoče prodreti. V Ljubljani se pribijejo na hiše in ulice samoslovenski napisi in druga manjša mesta bodo sledila v tem oziru. Z Ljubljano moramo začeti dokazovati svetu, da so tu slovenska tla; z Ljubljane treba začeti dokazovati, da smo dovelj dolgo dajali tujcem vzgled kulantnosti in galantnosti in da je že več kot dovolj te naše ponižnosti. Zgodovina uči nas Slovence in druga slovanska plemena dovelj, kam dovede prevelika popustljivost nasproti drugim plemenom, ki niti najmanj ne poznajo te čednosti. Pokažimo vender jedenkrat, da ne umemo samo biti krotki in galantni, ampak tudi ostri in pogumni. Saj nas uče Nemci sami s svojim poznanim izrekom, da le pogumnemu se sme hlja sreča. Konečno moramo dotičnim konservativnim krogom položiti na srce, da naj nikar ne iščejo vsakojakih zavijanj in izgovorov s tem, da očitajo ljubljanskim narodno-spretnim krogom, češ, da ti poslednji v svojem privatnem življenju ne kažejo one narodne odločnosti, kakor pri zahtevi gledé javnih napisov. Taka očitavanja so le podrejene vrednosti. Gotovo je, da se glede na javne napise mnogo greši v zelo naprednih narodnih krogih, a to še nikakor ne govori za to, da naj pri tem tudi ostane za vedno. In ravno z ozirom na to, da zasebniki mnogo greše, je tem večja dolžnost občini, postaviti se na čelo z dobrim vzgledom. Ako greše zasebniki, iz tega ne sledi nikakor, da mora grešiti tudi občina. Pričakovati je torej, da vsi ti krogi, ki sedaj toliko greše zoper svojo národnost, potem gotovo spremené svojo taktiko. Ko bode storjen prvi in glavni korak; ko zadobi Ljubljana v poglavitni črti slovensko lice, kakoršno jej gré; ko zadobi takorekoč javni naslov slovanskega mesta: potem izginejo same ob sebi tudi drugi nedostatki — kakor napisi firm — in izginejo madeži raz slovensko lice Ljubljane. Tega pa ni pričakovati, dokler sama občina ne stori odločilnega koraka. Torej konservativna gospóda: ne upirajte se tej odredbi mestne občine Ljubljanske le iz tega vzroka, češ, da jej morate nasprotovati, ker sede v mestnem zboru gospodje, ki vam tudi privatno niso po volji. Tako stališče je zelo malenkostno ter kaže, da niste še dozoreli političski.“

V članku „Nemškutarstva nadutost“ pa pravi: „Nekdaj je igralo nemškutarstvo znatno ulogo, ker se je družil z njim ves upravni aparat — torej jako imenitna številka; danes nam je pričakovati še hujšega, kajti poleg upravnega aparata se mu je v najnovejši dobi pridružila še druga, v moralnem pogledu veliko silnejša številka. Dá: v tem tiči britka in žgoča ironija, ko vidimo, da so se slovenske zaslepljenost, slovenski fanatizem nasproti svojim sorojakom in slovenska nesloga prav po nepotrebnem postavili pred nemškutarstvo ničlo, provzročivši s tem, da je klika neko-likih slovenskih renegatov postala resna nevarnost za narodni razvoj ne le v središču našem, ampak

po vsej deželi Kranjski. Nam vsem ob periferiji, na severu in na jugu — je sveta dolžnost, postaviti se po robu, da s svojim združenim moralnim vplivom preprečimo nadaljni razvoj stvari na Kranjskem v tej nesrečni smeri. Spoštovani gospod poslanec dr. Gregorčič nam je na shodu v Kanalu patrijotiskim in zares rodo- in domoljubnim zanosom pokazal na pot, po kateri nam je hoditi. Pozval nas je, da se združimo v taboru, v katerega jedinega sodijo pravi Slovenci, lojalni Avstrijci in verni katoliki. Mi primorski Slovani se pridružujemo navdušeno Gregorčičevi zastavi, zajedno pa moramo siliti svoje rojake na Kranjskem, da se nam pridružijo v borbi proti nemškutarški nadutosti. Vemo, da se nam je bati zamere na to ali ono stran, ali nam je vrhovna zapoved — ljubezen do svojega rodu, kojemu je postala nemškutarstva nadutost resna nevarnost. Vemo sicer na dalje tudi to, da valovi nemškutarstva nadutosti pluskajo neposredno le ob deželo Kranjsko in nje središče in da se morajo rojaki na Kranjskem v prvi vrsti sami braniti. Toda mi se istotako živo zavedamo svete resnice, da je naša usoda tesno spojena z usodo naših bratov na Kranjskem. Ako bi se valovju nemške in nemškutarstva nadutosti posrečilo zrušiti kranjsko obrežje, prišla bi gotovo v nevarnost tudi naša itak omahljiva pozicija. To nas navdaja s strahom pred nadutostjo nemškutarstva, koja je postala resen činitelj po zaslugi — slovenske zaslepljenosti. In zato se moramo vsi pokrajinski Slovenci združiti v soglasen protest proti koketovanju Slovencev — z nadutimi, ošabnimi in rod slovenski črtečimi nemškutarji kranjskimi. Ob vprašanju javnih napisov v Ljubljani je nemškutarstvo doseglo lep če tudi le navidezen uspeh, doseglo ga pa je le s pripomočjo slovenske zaslepljenosti.“

Sodne razmere na Slovenskem.

V poslanski zbornici je poslanec g. dr. Lavo-slav Gregorec dne 23. maja govoril:

(Konec.)

Pravi se sicer de mortuis nil nisi bene, ali primoran sem narediti izjemo, ker je stvar prekaristična za sodno osobje na jugu.

Meseca aprila l. l. so v Celovci pokopali deželno-sodnega svetnika, o katerem je Celovski šolski list v št. 8. z dne 16. aprila 1894 ginljivo povedal, da je skušal svojo ljubljeno Koroško germanizovati. Za germanizovanje pač ni bil nastavljen, ampak za delitev pravice. (Veselosť.) Bil je tudi član okrajnega šolskega sveta, član na nemškem strankarskem shodu dne 13. novembra 1893. za pobijanje Slovencev voljenega odseka (Čujte! Čujte!) Bil je tudi goreč delavec za nemški šulverein. Njegovo sovraštvo do Slovanov ga ni zapustilo niti tedaj, ko se mu je bližala smrtna ura. V svoji oporoki je določil, da njegovega trupla ne sme spremljati slovansk duhovnik, češ, „ta ruska banda ni nič vredna“. (Čujte!) Prepovedal je tudi, da bi ga spremlila njegov deželno-sodni predsednik in le-tega namestnik, rekel je o njima, „da sta slaba sodnika“, najbrž samo zategadelj, ker ne sovražita Slovanov tako, kakor jih je on sovražil.

Na mojo interpelacijo z dne 27. oktobra 1893 glede nekega avskultanta pri okrožnem sodišču v Celji, ki je psoval nekega slovenskega svedoka, je gospod pravosodni minister odgovoril s tem, da je rekel, da ni res, da bi se bilo svedoku reklo „Škoda, da je tak prešič prišel na svet“, češ, da je to samo jedna priča potrdila. Povedati moram, da poznam še drugo pričo, ki trdi še vedno, da je to slišala.

Ali je bila ta druga priča zaaljšana ali ne, tega ne vem, ker mi dotični zapisniki niso pristopni. V zapisniku bi pa moralo biti zapisano, da je posvani Slovenec, ki nemški ne zna, rekel: Videl sem, kako so se meni smijali, pa zakaj, tega nisem mogel vedeti. Prizadeti avskultant je tistega, ki mi je stvar sporočil, tožil radi žaljenja časti, pa je potem odstopil, ko je naš advokat zahteval, naj se priloži aktom zapisnik o poizvedbi.

O tej stvari bi se dalo še marsikaj povedati, omenim pa le še, da je bil dotični avskultant kmalu potem imenovan pristavom. (Čujte! Čujte!) Tako se skoro vedno zgodi, tako se vedno postopa, če se kak slovenski poslanec pritoži zaradi kakšnega uradnika. Tisti gospodje naj bi se nam za to vsaj zahvalili. (Veselo.) Žal, da je ta pristav spet prišel v slovenski okraj in bo torej imel zopet s Slovenci opraviti. Tako ravnanje mi je neumestno. Možno marama Slovencev, to se je konstatovalo, in občevidati tudi ne more ž njimi, ker ni zmožen slovenskega jezika. S slovenskimi strankami se le iz teška, le s pomočjo kakšnega pisarja in Janežičevega slovarja porazume. Zanj je to muka, za stranke pa tudi. Taka imenovanja so že večkrat prouzročila velike nesreče. Naj navedem tako nesrečo, ki se je prav v tem okraju, v marenbreškem primerila. Kar bom povedal, posnel sem sam iz preostalih aktov.

Pred kakimi 20 leti živeli sta tam dve kmetaki rodovini, Peter in Roman Erjavec. Obe rodovini sta imeli vkupe okoli 16.000 gld. imetja. To je za ondote kmetake razmere precej veliko imetje. Roman Erjavec ni imel nič dolgov in samo njegov lepi gozd se je cenil na 6000 gld. Vse to je zdaj zgubljeno, obe rodovini sta prišli ob svoji posestvi. Roman Erjavec je sedaj berač s svojo ženo in šestero otroci. (Čujte!) Kako se je to zgodilo? Kriv je tega sam in jedino ondota nemški notar. L. 1868. je umrl Peter Erjavec in Roman Erjavec je postal varuh njegovih otrok. Tedanji notar ni znal slovenski in je uradoval samo nemški. Za zapuščinsko razpravo je iz zemljiške knjige izpisal vse dolgove, mej tistimi mnogo takih, ki so bili že davno plačani, pa niso bili zbrisani iz zemljiške knjige. Varuh ni vedel, da so se tudi ti dolgovi postavili mej pasiva, ker ni umel nemški; izvedel je za to šele pozneje.

V tem pa so lokavi in pohlepni ljudje izkoristili njegovo nevednost in ga zapletli v nebrojne pravde, tako da je moral opetovano razne troške plačati.

Plačal je trikrat po 1000 gold., trikrat po 129 gld. in dvakrat po 523 gld. Sedanji državni poslanec dr. Kokoschinegg je zanj napravil varuški račun s 35 prilogami. Predložil se je okrajnemu sodišču, da ga adjustira, a predno se je to zgodilo, zginilo je teh 35 dokumentov in sedaj šele prav ni mogel položiti varuškega računa.

In oglašili so se zopet pohlepni ljudje in novi iztirjavali že plačane dolgove. Tako je mož zabredel v dolgove. Naposled je prišel spekulanti iz Mute, ki je pokupil kolikor je bilo dobiti zadolžnic tega moža. Potem je ta spekulanti tožaril Romana Erjavca in le-tega celo, tedaj še na 4000 gld. cenjeno posestvo se je, mislim da januarja meseca l. 1889. ekskutivno prodalo. Kupil je le rečeni spekulanti in oderuh.

Mož se je 25 let branil. Iz začetka je delal z advokati in plačal jednemu 145 gl., drugemu 159 gl. in tretjemu 109 gld. Pomagal mu ni nobeden. Še najboljši je bil g. dr. Kokoschinegg: ta mu je varuški račun res dobro sestavil, ali tega ni bilo moči adjustirati, ker so bile priloge pri okrajnem sodišču marenbreškem izginile.

Ta mož se je v petindvajsetletnem boju za svojo pravico silno trudil. Zapravljenec ni. Ko mu že ni hotel nihče več pomoči in ko ni več mogel plačati advokatu, šel je na Dunaj, v Gradec, v Celje. Trikrat je bil pri cesarju, štirikrat pri pravosodnem ministerstvu, triindvajsetkrat pri višjem deželnem sodišču v Gradci. (Čujte!)

Gospodu pravosodnemu ministru bodi izrečena topla zahvala, da je, ustrežaje moji prošnji, zaukazal preiskati ta nečuvni slučaj. Žal, da je prišla preiskava prepozno. Erjavcu ni več pomagati, kajti dokumenti so se večinoma pogubili in mnogo tistih, ki so ga oškodili, je že pomrlo.

Mož se bliža grobu kot berač s trpko zavestjo, da je iskal pravice povsod, začel pri cesarju na Dunaji pa do okrajnega sodišča v Marenbregu in da je ni nikjer dobil.

Končno naj še pojasnim, kako se ravna s slovenskimi sodnimi uradniki, če se ne dajo zlorabljati za gotova renegatska dela. Izmed mnogih slučajev naj navedem samo jeden.

Gosp. dr. Brumen je bil pristav pri okrajnem sodišču v Slovenski Bistrici. Ondota nemškoliberalna klika ga ni mogla v svoj tabor zvabiti. Zato ga je začela sumničiti, da kot Slovenec pristransko opravlja svoje dolžnosti kot sodnik. Začela se je proti njemu disciplinarna preiskava, katero je vodil notoričen sovražnik Slovencev. (Čujte!) Ta je hitro našel „dve klasični priči“ — tako je sam rekel — za pristranost dra. Brumna. Proti temu pričama je dr. Brumen protestoval, ker je bil proti njima vodil preiskavo radi goljufije, krivega pričanja pred sodiščem in napeljevanja h krivemu pričanju.

Protest se ni uvaževal, priči sta se kot taki vzprejeli, dr. Brumen se je obsodil in ko so se vse pravna sredstva izrabila, je imel biti kaznovan. Zapustil je državno službo, v kateri je bil osem let, in se posvetil advokaturi. V tem sta bili obe „klasični priči“ od porotnega sodišča v Celji zaradi hudodelstva goljufije, krivega pričanja in napeljevanja h krivemu pričanju obsojena na več mesecev v ječo.

Sedaj je dr. Brumen prosil, naj se disciplinarno postopanje ponovi. C. kr. generalna prokuratura je zmatrala prošnjo za utemeljeno in jo je predložila disciplinarnemu senatu v Gradci. Ta je prošnjo kratko malo odklonil. (Čujte! Čujte!) Dr. Brumen je na to prosil pri pravosodnem ministerstvu, naj se mu dovoli, da pregleda pravne spise „klasičnih prič“. Prošnja se je odstopila okrožnemu sodišču v Celji v uradno rešitev in to jo je odbilo. Tako so bila zopet vse pravna sredstva izrabljena. Dru. Brumnu se je odreklo pravno varstvo in sicer na podlagi nedopustnega pričanja sumnih hudodelnikov, ki so bili v preiskavi in tudi obsojeni.

Tako se ravna s slovenskimi sodnimi uradniki, in ni čuda, če se slovenski pravniki nečejo posvetiti justični službi in če je vled tega nastalo čutno pomajkanje slovenščine zmožnih justičnih uradnikov.

V jako interesantni knjigi Rudolfa Jheringa čitamo sledeče lepe in resnične besede: „Nobena krivica, katero ima človek prebiti, pa bodi še tako velika, ni toliko, kakor krivica, katero stori od Boga postavljena gosposka s tem, da sama krši pravico. To je pravi smrtni greh, to je izdajstvo pravice.“ Naj bi se v naši domovini nikjer ne zgodilo, zlasti pa ne napram nobenemu narodu. S tem končam. (Živahno odobravanje.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 20. julija.

Celjske paralelke.

Zopet je prišlo vprašanje o Celjskih paralelkah na razpravo. Sprožil je to vprašanje Dunajski „Vaterl.“. Priročil je daljši članek, v katerem pojasnjuje opravičenost in dokazuje potrebnost slovenskih paralelek, ter pozivlje vlado, naj ustanovi te paralelke ali pa mesto njih samostalno slovensko nižjo gimnazijo. List pravi, da je zadnji čas, da se reši ta stvar in pravi, da se mora rešiti še to jesen. Povdarja tudi, da teh paralelek ne zahtevajo samo slovenski koaliranci, ampak da jih zahteva soglasno ves konservativni klub. Narodnostna ravnopravnost je važna programska točka konservativnega kluba, ker jo zmatra klub za tirjatev naravnega pravnega čustva, za pravico, določeno v ustavi, in za neovržno zahtevo pravične avstrijske politike. Konservativni klub pričakuje, da bo še prihodnji proračun ustregel tej tirjavi tembolj, ker je vaje, obljube ministrov resnimi zmatrati in ker se je naučni minister v proračunskem odseku izrekel tako, da njegovih besed ni tolmačiti drugače, kakor da misli tej tirjavi ugoditi že v prihodnjem šolskem letu. Ta „Vaterlandov“ članek je obudil precejšnjo pozornost. „Neue Fr. Presse“ kvazi zopet o oškodbi nemške posesti in pravi, da je „Vaterland“ stvar zato sedaj sprožil, ker se v naučnem ministerstvu baš sedaj sestavlja proračun za prihodnje leto. List pravi tudi, da so štajerski Nemci zopet vznemirjeni in da se „celo“ v koalicijskih krogih zahteva, naj bi se preprečile slovenske paralelke, da si je baš iz štajerske malo poslancev v koaliciji. Ta nekako čudni entrefilet je na nas naredil utis, da je bil spisan le — zavoljo lepšega. „Wiener Allgemeine Zeitung“ javlja po inozemskih listih, da se je ministeraki svet minolo soboto bavil s to zadevo, pravi, da kaže na to tudi „Vaterlandov“ članek, in izreka končno domnevanje, da bo vlada s kakim fait accompli presenetila parlament.

Premembe pri najvišjem sodišču.

Razni listi javljajo, da misli predsednik najvišjemu sodišču dr. Streemayer že meseca septembra ali najkasneje o novem letu odstopiti. Uzrok temu sklepu je baš slabo zdravje. Naslednik njegov postane sedanj drugi predsednik dr. Habietinek, na čigar mesto bi prišel dr. Steinbach.

Hrvatski sabor.

V zadnjih sejah rešile so se razne važne predloge. Odobrili so se računski zaključki — opozicijski poslanci dr. Amruš, dr. Frank in dr. Ružič so račune ostro kritikovali, a vlada jim ni vedela nič odgovorjati — in vzprejela se je predloga o uredbi uradniških plač. Sedaj pride na vrsto izredni proračun. V večerajnji seji hrvatskega sabora je ban umaknil svoj zoper opozicijo naperjeni načrt za premembo mestnih statutov, češ, da ni časa, da bi se rešili, in predložil načrt zakona, ki pooblašča vlado odložiti občinske volitve do konca leta.

Gonja na Rumune.

Ogerski minister notranjih del je došel v Kolok. To je prva postaja, kjer misli preiskovati, kako bi se moglo udušiti narodnostno gibanje Rumunov, katero je on označil kot „brezvestno agitacijo“. Vlada nadaljuje v tem borbo zoper Rumune po stari šabloni. Posameznike preganja na nečuvni način in zapira je celo rumunskega podanika prof. Brezzena, ki je bil prišel v kopališče Borsek. Rumunski konzul je proti temu protestoval, pa ni še nič opravil. Z rumunskim gibanjem v zvezi je tudi prememba pri avstrijskem poslanstvu. Sedanji poslanik Goluchowski, jeden tistih grofov, katerih je vse polno po avstrijskih poslaniških hotelih, je odstopil. Očita se mu, da ni bil kos svoji nalogi in da ni znal prisiliti rumunske vlado, da bi bila preprečila sodelovanje njenih podanikov pri agitacijah na Ogerskem. Njegov naslednik postane baše poslaniški svetnik v Parizu grof Teodor Zichy.

Vnanje države.

Anarhisti.

Včeraj se je v Rimu vršila kazenska razprava proti anarhistu Pavlu Legi, ki je hotel Crispija ubiti. Lega je povdarjal, da ni bil vedno anarhist, da ga pa je v ta tabor spravila krivica, ki se dela siromakom sploh, in pa neopravičeno preganjanje od strani policije v Genovi. Hotel je s kakim velikim zločinom dokazati, da se tlačenci ne udajo na silstvo vladajočih krogov. — V Parizu se začne dne 6. avgusta velika pravda. Zatožena je cela vrsta anarhistov. Zatoženci, večinoma inteligentni ljudje, so bili napravili zaroto in pripravljali atentate, oziroma zbirali razstreliv.

Švedska in Norveška.

V norveškem parlamentu so bile zopet ostre debate. Radikalci so predlagali, naj se ne dovolijo troški ministerstvu vnanjih zadev, dokler norveški parlament ne izvojuje vprašanja, ali imej Norveška svoje posebne inozemske poslanike ali vkupno s Švedsko jedne in iste. Predlog se je pač zavrgel, principijelno pa se je parlament zopet izrekel za posebno norveško zastopstvo.

Dopisi.

Iz Kobarida, 17. julija. [Izv. dop.] (Volilni shod.) — Vesel, veličasten dan smo doživeli Kobaridci preteklo nedeljo. To je pričalo že zunanje lice našega trga, ki je zopet opravičevalo in dokazovalo njegovo staro dobro narodno ime. Vse trg je bil v zastavah, po dve, tri in štiri zastave vihrale so s vsake hiše. Na trgu pa je ponočno plapolala naša občinska trobojca. — Iz vse okolice prihitali so volilci v Kobarid. Že po mali maši je vse vrelo po ulicah, pričakovaje vovoz iz Tolmina, ki pripeljejo naša vrla gg. državna poslance in druge drage goste iz Gorice. Hitro po polu 8. uri sta pridrdrala vozova v Kobarid; občinsko starišinstvo je pričakovalo poslance pri vhodu v trg; pozdravil jih je župan g. J. Rakoviček. Potem so se dragi gostje peljali na trg k cerkvi. Ljudstvo jih je povsod spoštljivo pozdravljalo. Na to je bila sv. maša, katero je daroval poslanec dr. A. Gregorčič in katere se je ljudstvo v velikem številu udeležilo. — Goriški gostje so dobili v cerkvi posebe odmerjene in pregrneme klopi; za njimi se je udeležilo sv. maše in corpore občinsko starišinstvo. Maša je bila s petjem in orgljanjem. Po sv. maši se je vršil kratek shod v Žganovi dvorani; volilcev je bilo veliko več nego je bilo prostora. Ker je bil čas kratek, je bil shod omejen le na krajevne razmere, da je namreč s svoje strani poročal o njih poslanec dr. A. Gregorčič za se in za tovariša grofa Alfreda Coroninija, s druge pa da so volilci izražali svoje želje in potrebe. — Poročal je o zadevi bodočega c. kr. okr. sodnije v Kobaridu, o uravnavi Soče in Nediže, o novih poštaih zvezah in uradih, o železniških zvezah in o cestah. — Župan g. J. Rakoviček je zahvalil poslance za dosežanje delovanje in jima še jedenkrat toplo priporočil ustnavitev sodnije in pa strokovne obrtne šole za lesarstvo. — Gosp. J. Gruntar je priporočal poslanecema, da bi izposlovala pri vladi to, da bi se v oni denar, kateri so posestniki že plačali za uravnavo Idrije in izsušenje Blate, porabil za dokončanje tega dela. Dalje, da bi se cesta do laške

meje popravila na nekaterih krajih. — Gosp. J. Ivantič s Selc je tožil o bišnem davku, kakor dragod po shodih. — Gosp. Fr. Šlunder je govoril proti neki prošnji štirih cestnih odborov do vlade, da bi dala podporo cesti na levem bregu Soče. V prošnji so nekatere trditve proti sedanjim državnim cestim, ki niso resnične. — Župan Gašparut iz Sedla priporoča cesto od Starega sela do Breginja. — Na vse te govore, pritožbe in želje je dal dr. A. Gregorčič natančna in jasna pojasnila, navode o tem, kaj naj volilci in občine storijo, od svoje strani pa je shod zagotovil, da oba poslancata storita vse, kar bo v njih moči, da se njih prošnje in želje kdaj uresničijo. Na to dobi besedo veleč. g. dekan Jurij Peternel, ki izreče veselje vsega ljudstva, da sta poslancata došla v Kobarid, hvali njih delovanje in program ter izreče nekaj želj (semelj. davek, železnice, italijanski delavci, ki našim kruh jemljejo). Dalje pravi: Z vprašanjem, kateremu klubu naj se poslancata pridružita in s kritiko, da sta zapustila Hohenwartov klub, se mi ne pečamo. To prepustimo Vajnemu modremu postopanju. (Takó je! Živio!) — Na to predlaga resolucijo, s katero shod slovesno spozná, da oba gg. poslancata uživata popolno zaupanje prebivalstva te doline. — Ta zaupnica je bila vzprejeta s trikatnimi viharinimi Živio-klici. — Tu se je videlo, kako lepa sloga, kako krasna jedinstvo vlada mej volilci in poslancema. Kjer pa že vlada takó preserčna sloga in jedinstvo — ni je treba nikomur šele priporočati. Kdor še ni v tej jedinstvi, naj se pridruži, da bo vse lepó v redu. Ob 10¹/₄ uri so vozovi odpeljali poslancata in druge goste proti Bolcu. Občinstvo jih je še jedenkrat viharno in preserčno pozdravilo. Včeraj popoldne so se vrnili iz Bolca v Kobarid, kjer so ostali do 5¹/₄ ure v Žganovi gostilni. Tu se je sbrala vsa duhovščina Kobariške dekanije in trije bližnji gospodje iz tolminske dekanije, poleg tega nekaj posvetnih rodoljubov. Tu se je zopet videlo, da častita duhovščina cele dekanije je jednih mislij z našima poslancema. To se je videlo posebno v preserčnih napitnicah dekana preč. g. Peternela in Gorjanskega vikarija Sedeja. Prvi je napil obema poslancema, drugi pa posebe še visokorod. g. grofa Coroniniju, katerega je krasno primerjal slovenskemu mecenu baronu Zoisu, s čegar pomočjo je Vodaik postal pravi vodnik in buditelj narodov. Zois je bil zares „gioja“ (biser) za Slovence; ali tak biser za nas goriške Slovence je tudi naš visokorodni gospod grof Alfred Coronini, ki je res uzor plemenitega srca, biser mej slovenskimi prvoboritelji. — Ta napitnica je vzbudila živahno, prav preserčno ovacijo g. grofa. Dr. A. Gregorčič je napil duhovščini, napil posebe dekanu Peternelu in bivšemu dekanu, častitljivemu starčku, „vrlemu možu“, vitezu Andreju Jakšetu. Ta se je kratko zahvalil (ne more veliko govoriti): „Morituri vos salutant“, kar je do solz ganilo navzoče. Ob 5¹/₄ uri so gospodje odpotovali mej viharinimi Živio-klici.

Domače stvari.

— (Šolska poročila.) Na c. kr. drž. realni je bilo koncem šolskega leta 359 učencev v 7 razredih, izmed katerih so prvi trije imeli po dva oddelka. Po narodnosti je bilo 178 Nemcev, 155 Slovencev, 22 Italijanov in 4 Hrvati; po veroizpovedanju 350 katolikov in 9 družega veroizpovedanja. Iz Ljubljane in bližnje okolice jih je bilo 123, s Kranjske sicer še 118, ostali iz družih dežel. Najmlajši učenci so bili stari po deset let, najstarejši (1) 28 let. Poučevalo je 21 učnih močij. Napredek je bil nastopni: I. red z odliko 29 učencev, I. red 265, II. red 28, III. red 6, ponavljalni izpit sme delati 27 učencev, zaradi bolezni ponavljajo izpit 4 učenci. Sloveščina je bila obligatna za Slovence, za druge pa italijanski jezik; kot poučni jezik se je rabila sloveščina samo pri slovenskem jeziku in pri veronauku v paralelkah I. in II. razreda. Neslovinci so se utili sloveščine prostovoljno v 3 tečajih po 3 ure na teden. Nemški „Jahresbericht“ prinaša na čelu obsežno razpravo „Schillers Wallenstein als tragischer Character“, von dr. Fr. Riedl. Dalje je priložen pregled vseh znanstvenih razprav prijavljenih od l. 1852/53 v letnih poročilih, mej njimi 4 slovenske iz let 1860—1864/65, 1 iz l. 1882/83 in 2 iz l. 1886—1887/88. — Obrtno nadaljevalno šolo (večerno in nedeljsko) je obiskovalo 261 učencev (mej njimi 7 pomočnikov) v treh razredih. Po narodnosti je bilo 216 Slovencev, 37 Nemcev, 3 Hrvati in 5 Italijanov. Poučevalo je

12 učnih močij. Mej učenci je bilo zastopanih 36 raznih obrtov. Šola se je vzdržavala z raznimi podporami.

— (Klub slovenskih biciklistov) naznanja svojim p. n. gg. članom, da se nameravani izlet v Postojino dne 22. t. m. ne bode vršil. Oddelek članov napravi svoj zasebni izlet na Bled. Odhod zjutraj po dogovoru. Vsi oni, kateri se želé udeležiti tega izleta, izvolijo naj priti jutri v soboto ob 8. uri zvečer radi končnega pogovora v društveno dvorano.

— (Razstavljene fotografije.) Pri Giontiniju razstavljene so štiri jako lepo narejene fotografije, predstavljajoče našo rojakinjo, srbsko dvorano igralko gospd. Avgusto Nigrinovo, v dveh izmed najboljših njenih ulog, namreč v ulogi Ofelije (Hamlet) in Margerite (Dama s kamelijami).

— (Narodno-gospodarski tečaj za ljudske učitelje) bode v Ljubljani bodoči mesec, to je od dne 13. do 31. avgusta. Predavali bodo: Ravnatelj kmetijske družbe g. Gustav Pirc, pristav gosp. J. Štupar in vinarski popotni učitelj gosp. J. Gombač.

— (Na Ljubljanski podkovski šoli) so se izvršili izpiti iz podkovstva še dosti povoljno. Prvi dan je delalo izpit 14 kovačev, ki niso obiskovali podkovske šole, in sicer 10 v prvič, 4 pa so izpit ponavljali. Osem je naredilo izpit z dobrim vspehom, 5 je bilo spoznanih nesposobnimi, 1 pa je odstopil. Drugi dan je delalo 10 učencev podkovske šole izpit in so ga naredili 4 učenci z odliko, ostalih 6 pa z dobrim vspehom. Devet teh učencev je imelo državne podpore.

— (Za preiskavanje podzemskih vod á na Notranjskem) v Planinski in Cerkljski dolini in okoli Loža in Starega trga je prevzel deželni odbor kranjski polovico za leto s 3000 glđ. odmerjenih stroškov, to je 1500 glđ., ki se izplačajo iz deželnega zaklada.

— (Vzpored koncertu g. Pogačnika-Navala,) ki ga priredi jutri na Bledu v dvorani „Lujizine kopelji“, je nastopni: I. a) Anton Nedvéd: „Pred durmi“. b) Anton Nedvéd: „Strunarjeva pesem“. c) Anton Nedvéd: „Ljubici“. II. Richard Wagner: „Am stillen Herd zur Winterzeit“ iz opere „Die Meistersinger von Nürnberg“. III. a) Anton Nedvéd: „Zlata doba“. b) Anton Nedvéd: „Njega ni“. IV. a) R. Fischhof: „Vogelsang“. b) Pergolese: „Nina“. c) G. Goltermann: „Nach und nach“. V. a) Franjo Naval: „Kako naj te zovem?“ b) Rittershaus: „Ich will meine Seele tauchen“. c) Schilling: „Im Dome meiner Seele“. VI. a) F. Schubert: „Der Neugierige“. b) F. Schubert: „Am Meere“. c) F. Schubert: „Ungeduld“. VII. a) Anton Nedvéd: „Molčecemu dekletu“. b) Anton Nedvéd: „Srce sirota“. c) Anton Nedvéd: „Pogled v nedolžno oko“. VIII. Richard Wagner: „Lohengrins Herkunft“. Cene prostorom: Cercle po 2 glđ., sedeži po 1 glđ. 50 kr. in 1 glđ., stojišča 60 kr. Začetek ob polu 8. uri zvečer.

— (V Kamniško kopališče) sta došla za več tednov poslanca V. Pfeifer in M. Vošnjak. Na prihod tujcev utegne zadnja katastrofa v praharni vplivati neugodno, kakor se je jednako opazilo pred nekaterimi leti.

— (Pevsko društvo „Lira“ v Kamniku) priredi v nedeljo dne 22. julija 1894 na vrtu g. F. Fischerja koncert z jako zanimivim vzporedom. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Vstopnina 20 kr. za osebo.

— (Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Mokronog in okolico) ima svoj poletni občni zbor v nedeljo dne 22. t. m. popoldne ob polu 5. uri na vrtu gostilne „Pri Lipi“ v Mokronogu. Po občnem zboru bo veselica, katero priredi podružnica skupno z „Bralnim društvom“. Vstopnina za osebo 20 kr., za obitelj 40 kr.

— (Prepovedan semenj.) Zaradi epidemično razširjenega legarja je prepovedalo Krško okrajno glavarstvo semenj, ki bi moral biti dne 26. t. m. v Leskovcu v Krškem okraju.

— (Nova brzojavna postaja.) Trgovinsko ministerstvo je dovolilo ustanovitev s pošto združene brzojavne postaje pri Sv. Ani poleg Tržiča.

— (Konfiskacije na Hrvatskem.) Glasilo stranke prava „Hrvatska“ je bilo poslednje dni, odkar zbora hrvatski sabor, nekaterekrat zaplenjeno in nam je došlo šele v drugem izdanju.

— (Razpisane službe.) Na štirirazredni deški ljudski šoli na Vrhniki tretje učiteljsko mesto s plačo 500 glđ. Prošnje do dne 10. avgusta okr.

šolskemu svetu okolice Ljubljanske. — Pri okrajnem sodišči na Brdu mesto kancelista v XI. čin. razredu. Prošnje z dokazom sposobnosti posebno tudi za vodstvo zemljiške knjige in popolnega znanja sloveščine do dne 20. avgusta pri predsedstvu dež. sodišča v Ljubljani.

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Narodna požrtvovalnost v Čehih.) Lep izgled izredne narodne požrtvovalnosti je dalo zopet prebivalstvo zlate Prage. Na korist šolskega društva „Ustřední Matice Školská“ se je priredila nedavno v Pragi velika narodna slavnost. Čisti dohodek te slavnosti je društvu nesel ogromno vsoto 18.064 goldinarjev.

* (V Karvinskih premogokopih) je požar v vseh rovih ugašen, kakor se je dogalo po zadnji analizi. V nekaterih rovih se bode delo pričelo z dnem 1. avgusta, v drugih rovih, ki so bili hudo poškodovani, pa še le dne 1. septembra. Mrtveca so dozdaj našli samo dva, ker do bolj oddaljenih delov, kjer se je zgodila nesreča, še ni bilo možno prodreti. Tudi trupel pri rešilnih delih ponesrečenih 27 rudarjev še niso dozdaj našli.

* (Grozen vihar.) kakor je le redkokdaj v naših krajih, pravi ameriški ciklon, je na Bavarskem blizu glavnega mesta uničil v raznih vaseh nad 200 hiš in naredil silno škodo v gozdih. Najhuje so trpele vasi mej krajema Simberg in Schwaben. Hiše so razrušene, kot da bi bile iz papirja narejene, vihar nesel je drevoja, tramove itd. daleč na okrog. Kraljevi gozd Ebersberg je popolnoma uničen. Vasi so videti, kot da je silen potres divjal, ali da bi bile bombardovane. Škoda je neizmerna. Mnogo ljudij je ponesrečilo in na stotine rodbin je brez strehe.

Brzojavke.

Trst 20. julija. V sinočni seji obč. sveta je obč. svet. Spadoni interpeliral, zakaj se je število vstopnic na galerijo zopet znižalo in kako to, da mrgoli na galeriji drž. redarjev, ko bi imeli mestni redarji vzdrževati red. Pri volitvi mestne delegacije je izjavil posl. Naberger, da se okoličanski poslanci ne udeležijo volitve, ker se mej kandidate ni postavil noben Slovenec. Iredentovca Venezian in Raskovich sta na to odgovarjala s surovimi psovskami. Slovenski zastopniki so odločno ugovarjali, galerijska fakinaža pa je tulila in cvilila.

Praga 20. julija. Okrajno sodišče v Plznu je mladočeskega poslancata in obč. svetnika Praškega dr. Černohorskega obsodilo na pet dnij v zapor, ker je pri neki rabuki aktivno pomagal sneti neko nemško tablo in razbiti okna nemškega doma in šulvereinske šole.

Budimpešta 20. julija. Naučni minister je zaukazal, da smejo na šolah rumunskih cerkvenih občin le tisti duhovniki poučevati, katerim je vlada to izrecno dovolila. Minister Hieronymi se je v Koložu izrekel za to, da se na Sedmogradskem uvede tisti volilni red, kakor je veljaven na Ogerskem.

Požun 20. julija. Ubegli Dunajski bankir Bettelheim je skočil v Dunav in utonil. Danes se je našlo njegovo truplo.

Beligrad 20. julija. Določeno je definitivno, da odpotuje Milan koncem meseca julija v Pariz, od koder pojde v kake avstrijske toplice. V Beligrad se ima koncem meseca septembra vrniti. „Odjek“, glasilo radikalne stranke, se z ozirom na članke nekih ogerskih listov, zahtevajočih, naj Milan zapusti Srbijo, poganja za Milana in pravi, da je ministerski predsednik inspirator teh proti Milanu naperjenih člankov.

Rim 20. julija. Sodišče je anarhista Pavla Lego zaradi poskušenege umora Crispija obsodilo na dvajset let in sedemnajst dnij v ječo.

Rim 20. julija. Italijanska vojska v Afriki pod vodstvom generala Baratierija je 17. t. m. premagala dervise in zavzela njih glavno mesto Kasalo.

Pariz 20. julija. Na čast italijanskemu posl. Bonghiju priredili so Pariški novinarji sinoči sijajen banket. Razni govorniki so v svojih napitnicah opetovano izražali nadejo, da se mej Francijo in Italijo obstoječe nasprotstvo kmalu izravna in da se obnovi prijateljstvo in solidarnost obeh sorodnih narodov.

Fotografični aparati za diletante. Priporočamo vsem, ki se zanimajo za fotografiranje, kateri sport je jako zabaven in se ga je moči prav lahko naučiti, od leta 1854 obstoječo trgovino, kjer se dobe vse v to stroko spadajoče stvari trdke A. Moll, c. in kr. dvorni založnik, Dunaj, Tuchlauben 9, in da pogledajo nje ilustrovani cenik, ki se na zahtevanje pošlje brezplačno. (16-14)

Zahvala.

Podpisano načelnstvo šteje si v prijetno dolžnost, gospodu županu Mencingerju in gospodu občinskemu tajniku Ravhekharju ter vsem Bistričanom in prebivalcem Bohinjske Bele za preprijazni, veličastni in gostoljubni vzprejem, kojega so napravili izletnikom povodom slavnosti otvoritve prve kočice "Slovenskega planinskega društva" na Črni Prsti, tem potom izrekati najsrčnejšo zahvalo.

S planinskim pozdravom

za načelnstvo "Slovenskega planinskega društva":
Fr. Orožen, **A. Mikuš,**
načelnik. tajnik.

Tuji:

19. julija.

Pri **Sloenu:** Stern, Schrank, Bettlheim z Dunaja. — Bellen iz Trsta. — Högelsberger, dr. Bellen iz Gradca. — Senja, Dür iz Zagreba. — Polak iz Tržica. — Hafner iz Zagorja. — Furlan iz Dobrove. — Gregorič iz Trbovelj. — Kotnik iz Vrhnike.

Pri **Maliči:** Engl, Sochaky, Steiner, Danzinger, Strassnitz, Leitner, Černolatic z Dunaja. — Pacher iz Pulja. — Halm, Krauss iz Zagreba. — Fegenan, Mehaleskal iz Trsta. — Gellertich iz Reke. — Bauer iz Budimpešte. — Ušeničnik iz Rima.

Pri **bavarskem dvoru:** Jonke, Schlejmer, Braun iz Kočevja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. julija	7. zjutraj	731.8 mm.	14.2° C	sl. svz.	dež.	46.70 mm
	2. popol.	733.1 mm.	15.0° C	sl. zah. obl.	dež.	
	9. zvečer	733.5 mm.	13.8° C	sl. zah.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 14.3°, za 5.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 20. julija t. l.

Skupni državni dolg v notah.	98	gld.	45	kr.
Skupni državni dolg v srebru.	98		30	
Avstrijska zlata renta.	122		40	
Avstrijska krona renta 4%.	97		90	
Ogerska zlata renta 4%.	121		55	
Ogerska krona renta 4%.	96		15	
Avstro-ogerske bančne delnice.	1000		—	
Kreditne delnice.	355		25	
London vista.	124		50	
Nemški drž. bankovci za 100 mark.	61		05	
20 mark.	12		20	
20 frankov.	9		89	
Italijanski bankovci.	44		20	
C. kr. cekini.	5		89	

Dné 19. julija t. l.

4%, državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	149	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197		25	
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	127		25	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	124		—	
Kreditne srečke po 100 gld.	198		25	
Ljubljanske srečke.	24		50	
Rudolfove srečke po 10 gld.	23		50	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157		—	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	303		—	
Papirnat rubelj.	1		33	

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega sočutja mej boleznijo, kakor o smrti naše zdaj v Bogu počivajoče sestre, gospodične

Anete Počivaunik

dalje za mnogobrojno častno spremstvo do poslednjega počivališča in za krasno, spominu pokojnice posvečene vence izrekamo darovalcem in vsem dotičnikom svojo najpripronejšo zahvalo.

V Ljubljani, dné 19. julija 1894.

(787)

Žalujoci ostali.

Dr. Friderika Lengiel-a

Brezov balzam.

Ze sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti ajeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepoto; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, očijo se že drugi dan nesmatne luskine od polti, ki postane valed tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obraz nastale gube in kozave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podalje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudočino, sajdec in druge nezažnosti na polti. — Cena vrču s navodom vred gld. 1.50. (39-13)

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkócsy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Pošta naročila vsprejema W. Henn, Dunaj, X.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajajoči in odhajajoči časi označeni so s srednjeevropskim časom. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbišč, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des Selsthal v Ansees, Ischl, Gmund, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curih, Geneva, Paris, Steyr, Linc, Budejovice, Plana, Marjine varo, Eger, Karlova varo, Francova varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj osebni vlak v Trbišč, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Selsthal v Ansees, Ischl, Gmund, Solnograd, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 12. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbišč, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbišč, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curih, Geneva, Paris, Steyr, Linc, Gmund, Ischl, Budejovice, Plana, Marjine varo, Eger, Francova varo, Karlova varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marjinih varov, Plana, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Gmund, Ischla, Ansees, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celoveca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 11. uri 6 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marjinih varov, Plana, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celoveca, Lince, Pontabla, Trbiša.
Ob 12. uri 46 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marjinih varov, Plana, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celoveca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 34 min. zvečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marjinih varov, Plana, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celoveca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 31 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celoveca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
" 2. " 05 " popoldne " " "
" 6. " 50 " zvečer " " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)
" 10. " 10 " zvečer " " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " dopoldne " " " (4-162)
" 6. " 30 " zvečer " " "
" 9. " 55 " zvečer " " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Mlin

s štirimi kamni, stopami in žago

odda v Št. Rupertu na Dolenjskem na 3 leta v najem gospa Sofija Skedl, odvetnika vdova v Novem mestu. (782-3)

800 komadov

hojevih in smrekovih dreves

15 do 25 palcev prane mere debelih, v gozdu, 1 kilometer od železnične postaje Ortenek, prodaja

Primož Pakiž (781-2)

v Zamostecu, pošta Sodražica.

Anton Košir

v Ljubljani

Kolodvorske ulice št. 24.

Prostovoljna razprodaja

narejenih kóvčegov in torbic

za polovico prvotne cene, kakor tudi

narejenih jermenov za stroje

750-4)

vsake širokosti in dolgoti.

Št. 4324.

Razglas.

Kranjski deželni odbor razpisuje javen natečaj

za pripravo in pokladanje podov iz hrastovih deščic (eichene Brettelböden)

v novi deželni bolnici.

Pripraviti in položiti je 4910 m² podov iz hrastovih deščic brez surovih spodnjih podov za proračunjeni znesek 13.257 gld. Delo se odda ali za vse oddelke skupaj jednemu samemu podjetniku ali pa po posameznih paviljonih razdeljeno več podjetnikom. Zategadelj se vzprejemajo ponudbe ne samo za vse paviljone skupaj, ampak tudi za posamezne oddelke posebe.

Z znamkami za 50 kr. kolkovane, zapечатene in na zavitku z napisom:

"Ponudba za pripravo in pokladanje podov iz hrastovih deščic v novi

deželni bolnici"

prepisane ponudbe je vložiti najkasneje do

28. julija t. l.

do 12. ure popoldne pri kranjskem deželnem odboru. Priložena jim mora biti 5% proračunjenih stroškov znašajoča jamščina ali pa deželne blagajnice položni list o nje vplačilu.

Do navedenega roka so v pisarni stavbinskega vodstva ponudnikom na ogled splošni in podrobni pogoji o oddaji razpisnega dela ter tudi dotične mere, proračuni, načrti in natančnejše določbe o ponudbi.

Kranjski deželni odbor sme popolnoma svobodno izbrati ponudnike, kakor tudi eventualno odkloniti vse ponudbe in razpisati uov natečaj.

Kranjski deželni odbor

v Ljubljani, dné 17. julija 1894.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Št. 6272.

Oklic.

(771-2)

C. kr. deželno sodišče v Ljubljani daje na znanje, da se je valed prošnje Noll Srečkota, oskrbnika zapuščine dné 22. aprila 1893 v Litiji brez dedičev in pravnih naslednikov umrle Henke Katarine, dovolila

prostovoljna javna dražba

v zapuščino spadajočih zemljišč:

- vložek št. 241 k. o. mesto Ljubljana, t. j. hiša št. 5 v Rožnih ulicah v Ljubljani,
- vložek št. 537 kat. obč. Karlovske predmestje, t. j. travnik „na Kloveč“ in določil v izvršitev dražbe dan na

30. julija 1894

ob 10. uri zjutraj pri deželnem sodišči v Zatiškem dvorcu v Ljubljani, II. nadstropje, s pristavkom, da se bodeta zemljišči le za ali nad izključno ceno in sicer vložek 241 k. o. mesto Ljubljana v znesku 5500 gld. in vložek 537 k. o. Karlovske predmestje v znesku 40 gld. prodali.

Pogoji in izvod zemljiške knjige se morejo pregledati v uradnih urah pri tem sodišči.

V Ljubljani, dné 10. julija 1894.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upljuje sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na podplatih, petah in drugim trdim praskam kože.

Veliko priznanih pisem je na ogled v

glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna

(40-29) Meidling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristen v Ljubljani:

Jos. Mayr, J. Swoboda, U. pl. Trnkócsy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Bressan A. Aichinger; v Trgu (na Korškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfsbergu A. Huth; v Kranju K. Savnik; v Radgongi C. E. Andrien; v Idriji Josip Warty; v Radovljici A. Roblek; v Celju J. Kupferschmid.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.